Furijeova Transformacija (FT)

FT je primer promene reprezentacije signala jedne promenljive u drugu. FT je specijalan oblik fitovanja krivih u kome se podaci fituju modelom periodičnosti. Podaci u vremenskom domenu se prikazuju u smislu periodičnosti, najčešće nizom sinusoida.

		FREKVENCIJA	
		kontinualna	diskretna
VREME	kontinualna	Furijeova Transformacija	Furijeovi redovi
	diskretna	Diskretna Furijeova	FFT
		Transformacija	(Finite FT)

1. Furijeov transformacioni par - direktna FT i inverzna FT:

$$F(\omega) = \int f(t)e^{-j\omega t}dt \quad \text{i} \quad f(t) = \int F(\omega)e^{j\omega t}d\omega$$

imaju kontinualne promenljive.

U MatLab-u mogu da se koriste njihovi diskretni analozi a kontinualni integral se zamenjuje sumom. Kontinualna funkcija vremena t se zamenjuje nizom vremenskih tačaka $n\tau$, gde je n broj odbirka a τ vremenski interval između dva odbirka. Usvojeno je da je prvi odbirak indeksa n=0 a poslednji n=N-1. τ je određen Nikvistovim kriterijumom čija je najčešća interpretacija sledeća: ako se signal sempluje periodom τ , onda je maksimalna frekvencija koja može da se meri ω <2 π / τ .

2. Diskretna FT reprezentuje funkcije semplovanih vremenskih podataka u kontinualnu frekvenciju. Pošto su podaci u vremenu diskretni, integral se zamenjuje sumom, ali je frekvencija kontinualna:

$$F(\omega) = \sum f(n\tau)e^{-j\omega n\tau}$$

Inverzna diskretna FT iz kontinualne frekvencije u diskretno vreme je i dalje integral, ali su granice integracije ograničene na 2π interval:

$$f(n\tau) = \frac{\tau}{2\pi} \int F(\omega) e^{j\omega n\tau} d\omega$$

tj., od $-\pi/\tau$ do π/τ prema Nikvistovom uslovu.

Diskretna frekvencija može da bude u dve forme: osnovna i njeni harmonici, i niz frekvencija do Nikvistove.

3. Furijeov red je repezentovan funkcijom f(t) u smislu osnovne frekvencije i nienih harmonika. Direktna transformacija iz vremenskog u frekvencijski domen je:

$$F_n = \frac{1}{T} \int_{0}^{T} f(t)e^{-j\omega_o nt} dt$$

a inverzna transformacija iz frekvencijskog u vremenski domen je:

$$f(t) = \sum_{n = -\infty}^{\infty} F_n e^{j\omega_0 nt}$$

gde je ω_0 =2 πf_0 osnovna frekvencija. Indeks n daje harmonike, tj. multipl osnovne frekvencije. Između frekvencijskih komponenti n ω_0 i (n+1) ω_0 nema frekvencijskih komponenti. Rezultat transformacije signala Furijeovim nizom je da je originalni signal reprezentuje verzijom periodiciteta izvan granica integracije 0 do T.

4. FFT (Finite FT) je mapiranje funkcije u diskretnom vremenskom domenu u diskretni frekvencijski domen. Direktna transformacija je:

$$F_u = \sum_{n=0}^{N-1} f(n\tau)^{-j\omega_o nu}$$

a inverzna transformacija:

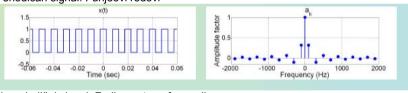
$$f(n\tau) = \sum_{n=0}^{N-1} F_n e^{j\omega_o nu} \text{ (u< N)}$$

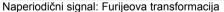
Za razliku od Furijeove serije, FFT diskretna serija frekvencija nije set osnovne frekvencije i njenih harmonika, već ciklusi na sekvenci dužine N. Vreme i frekvencija su periodični izvan granica semplovanja i sumacije.

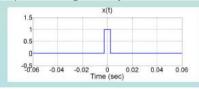
NAPOMENA:

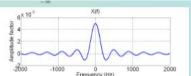
Skraćenica FFT zapravo ima drugo značenje Fast FT, što je zapravo efikasan algoritam za izračunavanje Finite FT. MatLab komande fft i ifft izračunavaju FFT direktnu i inverznu. MatLab dokumentacija pogrešno naziva ove komande diskretnom FT dok je to ustvari Finite FT.

Periodičan signal: Furijeovi redovi

Linerani sistemi

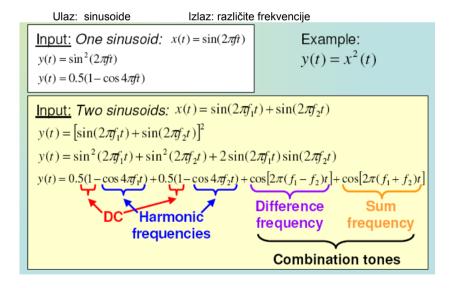
Ulaz: siusoide
$$x_{1}(t) \qquad y_{1}(t) \qquad y_{1}(t) \qquad y_{2}(t) \qquad x_{2}(t) \qquad y_{2}(t) \qquad x_{1}(t) + bx_{2}(t) \qquad ay_{1}(t) + by_{2}(t)$$

$$x_{1}(t) = A_{1} \cos(2\pi f_{1}t + \phi_{1}) \longrightarrow H(\omega) \longrightarrow y_{1}(t) = A_{1} |H(f_{1})| \cos(2\pi f_{1}t + \phi_{1} + \angle H(f_{1}))$$

$$x_{2}(t) = A_{2} \cos(2\pi f_{2}t + \phi_{2}) \longrightarrow H(\omega) \longrightarrow y_{2}(t) = A_{2} |H(f_{2})| \cos(2\pi f_{2}t + \phi_{2} + \angle H(f_{2}))$$

$$x_{1}(t) + x_{2}(t) \longrightarrow H(\omega) \longrightarrow y_{1}(t) + y_{2}(t)$$

Nelinearni sistemi

Linearni sistemi: množenje u frekvencijskom domenu

$$X(t) \longrightarrow H(f) \longrightarrow Y(t)$$

$$Y(f) = H(f)X(f)$$

$$|Y(f)|e^{j \angle Y(f)} = |H(f)|e^{j \angle H(f)}|X(f)|e^{j \angle X(f)}$$

Amplitude se množe a faze se sabiraju:

$$\begin{split} |Y(f)| &= |H(f)||X(f)| \\ e^{j \angle Y(f)} &= e^{j \angle H(f)} e^{j \angle X(f)} \\ e^{j \angle Y(f)} &= e^{j \angle H(f) + \angle X(f)} \\ \angle Y(f) &= \angle H(f) + \angle X(f) \end{split}$$

Primer filtra:

$$X(f) \longrightarrow H(f) \longrightarrow Y(f)=X(f)H(f)$$

Furijeova Transformacija signala i šuma

